

mig, at man fra den Side kunde gøre det samme, som Venstre har gjort, og som den højtærede Landbrugsminister har gjort, sige: Vi arbejder efter begge disse to Linier saa godt som muligt, skaber de bedst mulige Betingelser for begge Retningslinier ved Siden af hinanden, og saa lader vi Tiden vise, hvilken af dem vi i det lange Løb skal slaa ind paa. Jeg kan ganske billige, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa har fremsat det efterfølgende Lovforslag, som betyder en Forbedring af Loven af 1919, ikke blot derigennem, at man bevilger yderligere 3 Mill. Kr. aarlig i 3 Aar, men ogsaa gennem Bestemmelsen om, at Ministeren kan sælge Bygninger og en passende Mængde Jord for at benytte Pengene paa en økonomisk mere forsvarlig Maade ved Opkøb af Jord andetsteds. Jeg synes, det er rigtigt, at man forbedrer begge Lovene og fremmer Arbejdet efter *begge* Retningslinier. Men det nærer man altsaa — i alt Fald efter de Udtalelser, der er faldet her i Salen — fra radikal og socialdemokratisk Side ikke i særlig Grad Ønske om at være med til.

Udtalelserne fra de to ærede Ordførere Hr. Niels Frederiksen og Hr. Olufson forekom mig at være ikke saa ganske lidt affejende overfor det Lovforslag, vi behandler i Øjeblikket. Overfor den Tak, som den højtærede Landbrugsminister mente han var berettiget til at rette til det ærede Medlem Hr. Olufson, stiller det ærede Medlem sig i allerhøjeste Grad afvisende; han udtaler, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse: „Maa jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, at Beredvilligheden fra vor Side til at gennemføre Lovforslaget har den højtærede Minister ikke hørt meget om“. Det er rene Ord for Pengene. Det ærede Medlem giver det ikke Udseende af, at han har udtalt nogen Beredvillighed; det har man „ikke hørt meget om“. Og vender man sig til den anden af Oppositionspartiernes Ordførere, finder man det samme Forhold; jeg skal citere lidt udførligere for ikke at blive beskyldt for at citere for kort. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtaler: „Jeg vil af den Grund, at Betimeligheden for det foreliggende Lovforslag ikke synes mig at være saadan, at det absolut er paa-krævet, og fordi man har Mulighed for at naa det samme Resultat paa anden Maade efter andre og mere betryggende Principper, sige, at jeg nærer den allerstørste Betænkelighed ved paa mit Partis Vegne at give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning“. Ordføreren for det radikale Venstre udtaler altsaa paa sit Partis Vegne

den allerstørste Betænkelighed ved at give det foreliggende Forslag sin Tilslutning. Det er Ordførerne, der udtaler dette og udtaler det paa Partiernes Vegne. Jeg vil imidlertid haabe, at det ikke er saa slemt ment, som det er udtrykt her. Jeg vil haabe, at det vil vise sig, naar Udvalget bliver nedsat, at man kan forhandle sig til Rette, saa man følger den højtærede Landbrugsminister og fortsætter og forbedrer Lovgivningen gennem begge de to Forslag, der er forelagte.

Overfor det ærede Medlem Hr. Olufson, som citerede en Resolution, som han havde stemt for, og som var blevet vedtaget oppe i Randers, en Resolution, som det ærede Medlem temmelig sikkert har noget af Fadderskabet for, vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, at denne Resolution bygger paa Ekspropriation og i Virkeligheden kun taler om Nødvendigheden af Ekspropriation; men jeg vil minde det ærede Medlem Hr. Olufson om, at det ærede Medlem ogsaa har stemt for en anden Resolution, en Resolution, som jeg i sin Tid blev bedt om at indbringe her i Salen, og som det var mig en Glæde at indbringe, nemlig den Resolution, som var vedtaget af De samvirkende jyske Udstykningsforeninger paa deres Møde i Aarhus. Denne Resolution er ganske vist noget uklar, og jeg vil indrømme, at naar man læser den, faar man det Indtryk, at den er Udtryk for det samme som de fleste Resolutioner, at de delte Anskuelse bøjer sig imod hinanden, for at man kan enes om Ordlyden af den Resolution, man udsender. Men denne Resolution er vist vedtaget enstemmigt, saa jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Olufson ogsaa har stemt for den.

I denne Resolution er der ikke nævnt et eneste Ord om Ekspropriation — Ordet Ekspropriation findes overhovedet ikke i denne Resolution. Man kan maaske ved Fortolkning af Resolutionen sige, at den mener det — det er muligt. Jeg var ikke til Stede ved det Møde. Men ved at læse Resolutionen igennem ser man, at Ekspropriation ikke findes omtalt med et eneste Ord. Naar nu det ærede Medlem Hr. Olufson har stemt og sikkert med Glæde har stemt for den Resolution, som De jyske Udstykningsforeninger ønskede vedtaget, saa lægger jeg ikke overdreven Vægt paa, at det ærede Medlem i Randers har stemt for en Resolution, som slet ikke siger det samme, men som understreger og kun understreger Ekspropriationens Nødvendighed.

Jeg vil gerne anbefale Aarhus-Resolutionen til det høje Tings Velvillie, og jeg